

Arrest

nr. 75 859 van 27 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. RIAD, die loco advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

UU verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en van Koerdische origine te zijn. Volgens uw verklaringen bent u afkomstig van Mosul, Centraal-Irak. Een tiental jaar geleden zouden uw ouders bij een auto-ongeval om het leven gekomen zijn. U en uw broer Ahmad zouden vervolgens bij uw tante in de wijk Hay Arabi gaan wonen zijn. Uw broer Ahmad zou in 2003 beginnen werken zijn bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken in Baghdad. In oktober 2009 zou uw broer zijn ontvoerd. U zou dit vernomen hebben via uw oom die het op zijn buurt van mensen uit de buurt had gehoord. Uw oom zou vervolgens de politie van deze verdwijning hebben ingelicht, doch tot op heden zouden jullie niets meer hebben vernomen van uw broer. Vijf dagen na de verdwijning van uw broer zou uw oom een

dreigbrief, afkomstig van de groepering Al Qaeda Sabil Ullah, thuis hebben gevonden. Via deze brief zou u vernomen hebben dat u hetzelfde lot te wachten stond als uw broer indien u eveneens bij de politie zou gaan werken.

Uit veiligheidsoverwegingen zou u een aantal dagen later Irak verlaten hebben en via Turkije en Griekenland naar België zijn gereisd. U kwam op 29 januari 2010 in België aan en u diende hier op 9 maart 2010 een eerste asielaanvraag in. In het kader van de Dublin-overeenkomst werd u naar Griekenland teruggestuurd.

Op 3 februari 2011 zou u vrijwillig naar Irak zijn teruggekeerd. Uw oom en tante zouden nog steeds geen nieuws hebben gehad over uw broer. Op 11 februari 2011 zou u bij uw tante in Hay Arabi een tweede dreigbrief hebben ontvangen van de groepering Al Qaeda Sabil Ullah, waarin weerom stond vermeld dat u hetzelfde lot te wachten stond als uw broer indien u een job bij de politie of het ministerie zou aannemen. Op 13 februari 2011 zou u Irak opnieuw hebben verlaten en via Turkije naar België zijn teruggekeerd. U zou op 26 april 2011 in België zijn aangekomen en diende hier op 27 april 2011 voor de tweede keer een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw Iraakse identiteitskaart, dd. 12/8/2008 uitgereikt te Mosul, uw Iraaks identiteitsbewijs, dd. 4/9/2008 uitgereikt te Mosul, een Engelstalig attest betreffende uw terugkeer naar Irak, een in het Grieks opgesteld attest en (een stuk van) uw boardingpass aangaande uw terugkeer naar Suleymania (Noord-Irak).

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden besloten dat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U heeft immers geenszins aannemelijk gemaakt dat u onafgebroken tot januari 2010 in Hay Arabi, Mosul, heeft verbleven. Zowel uw geografische kennis aangaande de stad Mosul alsook uw kennis betreffende het moment van de val én het post-Saddamtijdperk zijn immers hoogst ontoereikend waardoor de geloofwaardigheid aangaande uw beweerde verblijf in Mosul tot januari 2010 ernstig wordt ondermijnd. Ook uw beweerde terugkeer naar Hay Arabi in februari 2011 heeft u geenszins weten aannemelijk te maken. Hiermee rekening houdend kan evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die u in 2010 en 2011 in Hay Arabi beweert te hebben gekend.

U wees er tijdens uw gehoor meermaals op dat u analfabeet bent en nog jong was ten tijde van de val van het regime van Saddam Hussein. Dient hier echter te worden benadrukt dat u heel veel vragen werden gesteld tijdens het gehoor teneinde u, rekening houdend met uw profiel en achtergrond, de kans te geven uw beweerde afkomst uit Mosul toch enigszins aannemelijk te maken. Het merendeel van de u gestelde vragen hadden echter betrekking op uw directe leefomgeving en dagdagelijkse realiteit waardoor ook van een jeugdig iemand die geen enkele scholing heeft genoten, minstens kan worden verwacht dat hij deze vragen correct zou kunnen beantwoorden.

Zo kan er vooreerst op worden gewezen dat u merkwaardig genoeg niet in staat bent uw woonplaats binnen Irak te situeren. Zo stelt u aanvankelijk niet te weten in welk deel van Irak de stad Mosul gelegen is, terwijl u even later verkeerdelijk stelde dat de stad Mosul in Zuid-Irak gelegen is (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Voorts antwoordt u meermaals ontwijkend op de u gestelde vragen aangaande de omgeving rond de stad Mosul. Wanneer u werd gevraagd een aantal steden rond/in de buurt van de stad Mosul te noemen, repliceert u dat u het over uw eigen wijk zal hebben. Wanneer u er vervolgens wordt op gewezen dat u later de kans zal krijgen over uw wijk te praten en u nogmaals gevraagd wordt een aantal naburige steden te noemen, probeert u de vraag weerom te ontwijken door op uw beurt te vragen of u wijken moet opnoemen. Wanneer u voor de derde keer wordt gevraagd om een aantal steden te benoemen, waarbij aan de hand van een plannetje wordt gepoogd u duidelijk te maken wat met "steden" wordt bedoeld, stelt u de vraag of u "provincies" moet geven. Wanneer de protection-officer van het CGVS u vervolgens inderdaad vraagt om een aantal Iraakse provincies te noemen, poogde u nogmaals het onderwerp te veranderen door de vraag te stellen of u provincies dan wel "districten" moest noemen. U noemde hierbij voorts spontaan vier districten uit de provincie Mosul, i.c. Sheikhan, Sinjar, Hamdaniya en Telkef. Uiteindelijk kan u geen enkele andere provincie in Irak noch stad rond Mosul bij naam noemen (zie gehoorverslag CGVS p. 12). Er kan tot op zekere hoogte worden aangenomen dat uw geografische kennis van Irak beperkt is gezien u nooit naar school bent geweest, doch gezien het feit dat u uit uzelf het onderscheid maakt tussen "provincies" en "districten" én bovendien correct vier districten in de provincie Mosul kan noemen, kan van u toch worden verwacht dat u meer zou kunnen vertellen omtrent de directe omgeving van uw beweerde woonplaats Mosul.

Ook uw kennis betreffende de stad Mosul zelf laat sterk te wensen over. U kan weliswaar correct vier wijken benoemen in de buurt van Hay Arabi, i.c. Rachidiya, Al Jamiya, Al Hadba en Hay Sukar, maar wanneer u zelf een aantal namen van wijken in de buurt van uw beweerde woonplaats of woonwijk worden genoemd, i.c. Al Qirawan, Al Andalus en Baladiyat, blijkt u deze niet te kennen en/of niet als dusdanig te herkennen (zie gehoorverslag CGVS p. 13, 14 en 15). Dat u deze wijken, die

nochtans in de directe nabijheid van Hay Arabi liggen, niet blijkt te (her)kennen is des te merkwaardiger gezien het feit dat u daarentegen wel de veel verder gelegen wijken Nabi Yunis en Faisaliya noemt waardoor dit laatste een ingestudeerde indruk nalaat (zie gehoorverslag CGVS p. 16). Wanneer u voorts gevraagd wordt de weg te beschrijven die u nam van bij u thuis naar uw werk in een baksteenfabriek enerzijds en naar de bakkerij waar u werkte anderzijds, blijkt u dit geenszins op gedetailleerde wijze te kunnen. Zo repliceert u vooreerst dat de fabriek waar u werkte 'niet ver' was. Vervolgens verwijst u nogmaals naar de ligging van de wijk Rachidiya. Wanneer u voor de derde keer uitdrukkelijk wordt gevraagd de route te beschrijven van bij u thuis tot aan de fabriek, ook al was dit niet zo ver, wijst u erop dat u het niet weet en geen professor bent. U beperkt zich tot slot tot de opmerking dat er heel veel straten zijn én verwijst nogmaals naar de Rachidiya-wijk alsook de Hadba-minaret (zie gehoorverslag CGVS p. 12 en 13). Dat u hier verwijst naar de Al Hadba-minaret is des te merkwaardiger, temeer deze aan de andere kant van de rivier, i.c. de Arabische kant van de stad, gelegen is. Ook van iemand die niet geschoold is, is het geenszins onredelijk te verwachten dat deze een gedetailleerde omschrijving kan geven van de weg naar de fabriek waar hij gedurende een tiental jaren heeft gewerkt en die hij op zijn duimpje zou moeten kennen (zie gehoorverslag CGVS p. 3). Ook de weg van bij u thuis naar de bakkerij waar u af en toe werkte, kan u niet beschrijven. U komt in uw omschrijving niet verder dan de opmerking dat u langs een straat met veel winkels kwam. U bent zelfs niet in staat te zeggen welke winkels in deze straat gelegen zijn of hoe de straatnaam is (zie gehoorverslag CGVS p. 13).

U weet voorts wel dat de stad Mosul is opgedeeld in een Koerdisch en een Arabisch deel alsook dat beide delen van elkaar worden gescheiden door de Tigris. Wanneer u echter voorts bepaalde plaatsen en wijken worden genoemd én u - na te hebben geverifieerd op u deze plaatsen en wijken kent - wordt gevraagd deze binnen de stad Mosul te situeren, slaat u meermaals de bal mis. Zo liggen de wijken Dawassa en Bab Al Tob, volgens u, in het Koerdisch gedeelte van de stad wat niet klopt. U weet wel dat er een pretpark is in Mosul en ook de aanwezigheid van een universiteit is u bekend, maar u situeert beiden ten onrechte aan de Arabische zijde van de stad. Ook al blijkt u te weten dat de 'Khawsar' door Mosul stroomt, u beweert verkeerdelijk dat deze zowel door de Arabische als de Koerdische kant stroomt. Informatie toont duidelijk aan dat de Khawsar enkel door het Koerdische deel van de stad loopt. Ook van iemand met een jeugdige leeftijd die nooit naar school is geweest, kan toch worden verwacht dat hij een aantal plaatsen in zijn stad, die hij beweert te kennen, aan de juiste kant kan situeren.

Zo ook is het opmerkelijk dat u denkt dat ook de rivier de Eufraat door Mosul stroomt wat volstrekt foutief is (zie gehoorverslag CGVS p. 14, 15, 16, 17 en 19). Gevraagd of u een aantal toeristische sites kan noemen in de stad Mosul, verwijst u naar de waterval in de Qahira-wijk (zie gehoorverslag CGVS p. 17). U slaagt er evenwel ook hier weer niet in deze wijk correct binnen de stad Mosul te situeren daar u stelt dat deze aan de Arabische zijde gelegen is (zie gehoorverslag CGVS p. 17). U blijkt verder wel te weten dat er vijf bruggen over de Tigris gelegen zijn en u noemt op gedetailleerde wijze de namen van de bruggen alsook - zonder dat dit u evenwel gevraagd wordt - de plaatsen die door elke brug met elkaar worden verbonden (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Dat u deze informatie zo gedetailleerd kan weergeven, staat in schril contrast met het feit dat u niet kan zeggen in welke volgorde de bruggen over de Tigris gelegen zijn en evenmin blijkt te weten welk nummer aan welke brug wordt toegekend (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Uit de beschikbare informatie blijkt dat de bruggen doorgaans naar de volgorde van hun ontstaan worden genoemd, gaande van de eerste tot de vijfde brug. U bent verder evenmin in staat aan te geven welke brug het dichtst bij uw eigen beweerde woonwijk gelegen is. Zo beweert u ten onrechte dat de Al Hurriya-brug het dichtst bij Hay Arabi gelegen is. Beschikbare informatie toont echter aan dat de meest noordelijk gelegen brug, brug nummer 3 of de Al Shuhada-brug is. U kan evenmin zeggen of de bruggen over de Tigris voetgangersbruggen zijn dan wel bruggen zijn waar autoverkeer over kan (zie gehoorverslag CGVS p. 15). Hoogst merkwaardig blijkt u dan wel weer te weten dat op de Al Qadim-brug éénrichtingsverkeer geldt, dit omdat u één keer in de buurt bent geweest, zo zegt u. Dat u desondanks toch niet kan zeggen of er enkel voetgangers over de bruggen mogen dan wel ook auto's, is des te merkwaardiger. Het geheel van bovenstaande vaststellingen doet ten eerste vermoeden dat u uw beperkte kennis over de stad Mosul via studie heeft verzameld, minstens dat u zich dit herinnert omdat u ooit in Mosul bent geweest en/of heeft gewoond maar dat u reeds geruime tijd de stad Mosul heeft verlaten en elders woonachtig was.

Het vermoeden dat u minstens reeds ettelijke jaren uit de stad Mosul weg bent, wordt voorts bevestigd door uw onvermogen om op een overtuigende manier te vertellen over het moment van de val van het Baathregime én over het post-Saddamtijdperk. Toegegeven dat u op het moment van de val nog jong was - u had toen de leeftijd van 14 jaar - maar gezien de impact van deze gebeurtenissen op het dagelijkse leven van de Iraakse bevolking, kan ook van u worden verwacht dat u hieromtrent toch met enige kennis van zaken kan vertellen. Vooreerst bent u niet in staat de val van het Baathregime correct in de tijd te situeren. Ondanks dat u bij aanvang van het gehoor duidelijk werd meegedeeld dat u kunt aangeven indien u bepaalde zaken niet weet, meent u met zekerheid te weten dat de val van het

regime plaatsvond eind 2003. U beweerde aanvankelijk dat dit op 31 november 2003 geschiedde, maar wijzigd nadien uw verklaringen en stelt - foutief - dat het regime op 14 december 2003 ten val kwam (zie gehoorverslag CGVS p. 17). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat het regime in Irak reeds in april 2003 ten val kwam en in de stad Mosul meer bepaald op 11 april 2003. Dat u deze exacte datum niet kent, kan op zich worden aangenomen. Dat u evenwel tot tweemaal toe een compleet foutieve datum, zeven à acht maanden later dan de eigenlijke datum, noemt is wel hoogst merkwaardig. Gevraagd of u kan weergeven wat er op de dag van de val in de stad Mosul gebeurde, komt u vooreerst niet verder dan in algemene bewoordingen te verhalen dat de Amerikanen vochten tegen Saddam en dat er overal problemen waren in de stad. Wanneer u specifiek gevraagd wordt of er gevechten en luchtaanvallen plaatsvonden op de stad, antwoordt u bevestigend. Ook uw eigen beweerde woonplaats, Hay Arabi, zou getroffen zijn door luchtaanvallen (zie gehoorverslag CGVS p. 17). Uit de beschikbare informatie blijkt daarentegen dat de stad Mosul zonder veel verzet werd ingenomen en dat er geenszins luchtaanvallen werden uitgevoerd. Ook op de vraag wie de stad Mosul heeft bevrijd, kan u niet correct antwoorden. U wijst er hierbij op dat Mosul werd bevrijd door het Iraakse volk, en de Amerikanen samen met de Britten (zie gehoorverslag CGVS p. 18). De beschikbare informatie toont daarentegen aan dat de Koerdische Peshmerga's als eerste de stad binnenvielen en de stad vervolgens, samen met de Amerikanen, bevrijdden. Aangezien u zelf een Koerd bent zou u dit toch moeten weten.

Op de vraag of er, na de val van het regime, buitenlandse troepen gevestigd waren in Mosul, antwoordt u bevestigend. Gevraagd of u een aantal plaatsen in de stad Mosul kunt noemen waar zij hun basis hadden, komt u echter niet verder dan erop te wijzen dat de Amerikanen in de paleizen van Saddam gevestigd zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 18). De beschikbare informatie toont daarentegen aan dat een groot deel van de Amerikaanse troepen in Mosul gevestigd zijn op/rond de luchthaven. Met uitzondering van de Engelse troepen kan u geen andere buitenlandse troepenmacht noemen die zich, na de val van het regime, in Irak vestigde. Bovendien verklaarde u verkeerdelijk dat de Britse troepen zich reeds lang geleden uit Irak terugtrokken (zie gehoorverslag CGVS p. 18). Uit de beschikbare informatie blijkt enerzijds dat nog tal van andere buitenlandse troepen in Irak aanwezig waren na de val van het regime alsook dat er nog Britse troepen aanwezig waren tot mei 2011.

Gevraagd naar een aantal recente aanslagen die zich voordeden in Mosul de laatste jaren voor uw vertrek, noemt u vooreerst een aanslag in 2005 (zie gehoorverslag CGVS p. 18). Op de vraag of u aanslagen kan noemen die zich meer recentelijk hebben voorgedaan, verwijst u naar een aanslag tegen de Yekiti-partij in 2007. U kan hierbij evenwel niet verduidelijken waar die aanslag plaatsvond noch kon u zeggen welke partij u met Yekiti (letterlijk: partij) bedoelt. U beperkte zich hier tot de opmerking dat jullie Yekiti en Partiya hebben, twee Koerdische partijen, niets meer (zie gehoorverslag CGVS p. 19). Gevraagd of u iets weet over de aanslag in Zanjili antwoordt u eveneens bevestigend, maar ook hier komt u niet verder dan de opmerking dat deze aanslag plaatsvond in 2008 en dat er veel doden vielen. Meer details blijkt u hieromtrent niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS p. 19). Voorts kan u slechts één terroristische organisatie noemen die actief is in Mosul (zie gehoorverslag CGVS p. 18). Wanneer u de naam wordt genoemd van Ansar al Sunna, een groepering die nochtans ook een aantal aanslagen in Mosul op haar naam heeft, blijkt deze u niets zeggen (zie gehoorverslag CGVS p. 20).

Ook op de vraag naar 'checkpoints' gevestigd in de stad Mosul kan u geen duidelijk antwoord geven. U beweert wel dat er controleposten waren in de stad Mosul, maar u kan geen enkele plaats noemen waar deze zouden gevestigd zijn (zie gehoorverslag CGVS p. 20). Tot slot heeft u ook geen weet van een grootschalige avondklok die werd ingevoerd in de stad Mosul. Nadat u wordt uitgelegd wat een avondklok is, verklaart u wel zoiets te kennen. U komt evenwel niet verder dan te stellen dat het tot 11u duurde en dat de agenten zelf bang waren. Wanneer u hierop gevraagd wordt over welke avondklok u het heeft, kan u dit niet verduidelijken en beperkt u zich tot de stelling dat de mensen niet durfden buitenkomen als er iets gebeurde (zie gehoorverslag CGVS p. 19). Informatie beschikbaar op het CGVS toont echter aan dat sinds de val van het regime in 2003 geregeld een avondklok werd ingesteld in Mosul. Voorts blijkt uit de informatie ook dat er in mei 2008 een grootschalige avondklok werd ingevoerd die twee weken duurde. Het betrof een grote samenwerkingsactie, bestaande uit twee fasen, tussen de Amerikaanse troepen en het Iraakse leger gericht op het arresteren van Al Qaeda-leden. Gezien u beweerde tot januari 2010 onafgebroken in Mosul te hebben gewoond en er actief deelnam aan het maatschappelijke leven - u werkte tot 2009 in een steenfabriek en af en toe in een bakkerij - kan toch van u worden verwacht dat u enige algemene kennis heeft omtrent gebeurtenissen en het leven in de stad Mosul tijdens het post-Saddamtijdperk. Uw ruim ontoereikende en foutieve kennis wijst er des te meer op dat u niet, zoals u beweert, onafgebroken tot januari 2010 in Mosul heeft verbleven. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen in de stad Mosul omwille van uw broers betrokkenheid bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken ten zeerste ondermijnd.

De geloofwaardigheid omtrent uw beweerde problemen wordt voorts op de helling gezet door uw vrijwillige terugkeer naar Irak vanuit Griekenland. Het feit dat u op eigen initiatief terugkeert naar een land ten aanzien waarvan u beweert een gegronde vrees voor vervolging te hebben, doet wel degelijk afbreuk aan de ernst van de door u ingeroepen vrees.

Uw geloofwaardigheid wordt voorts eens te meer ondermijnd door uw gebrekkige kennis omtrent de werkzaamheden van uw broer in Irak - nochtans de aanleiding voor uw eigen (beweerde) problemen. Zo kan u niet preciseren welke functie uw broer juist had bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken noch kon u verduidelijken wat hij precies deed. U weet enkel dat uw broer na de val van het regime in Baghdad begon te werken bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken (zie gehoorverslag CGVS p. 21). Evenmin kan u zeggen waar in Baghdad uw broer werkzaam was. Of hij een graad had, was u eveneens onduidelijk. U beweert wel dat hij een logo had op zijn uniform, maar hoe dit logo eruit zag, kan u weerom niet zeggen (zie gehoorverslag CGVS p. 21). Van iemand die beweert problemen te kennen omwille van de werkzaamheden van zijn broer, kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij hieromtrent een meer gedetailleerde kennis kan weergeven en duidelijkheid kan verschaffen omtrent diens specifieke taken en functie. U stelt verder dat u via uw oom werd ingelicht over de ontvoering van uw broer. Wanneer u werd gevraagd hoe uw oom dit te weten kwam, komt u niet verder dan erop te wijzen dat hij dit gewoon van mensen op straat heeft gehoord. Uzelf heeft nadien geen pogingen ondernomen om via die mensen meer informatie omtrent de verdwijning van uw broer te weten te komen. Dat u, desnoods via derden en /of na uw vlucht uit Irak, geen enkele poging doet zich bijkomend omtrent de verdwijning van uw broer te informeren, doet nogmaals afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Zeker gezien uw verklaringen dat uw ouders overleden en uw broer, naast uw oom en tante, blijkbaar nog de enige dichte familie is die u rest in Irak, kan worden verwacht dat u meer interesse aan de dag zou leggen en inspanningen zou leveren exact te weten te komen wat er met uw broer gebeurde en waarom.

Daarenboven ben u niet in staat enig tastbaar begin van bewijs voor te leggen betreffende de werkzaamheden van uw broer noch van de problemen die u zou hebben gekend. Als verklaring voor het ontbreken van stukken betreffende uw broers werkzaamheden, stelt u vooreerst dat u wel zulke stukken had maar dat uw tante niet kan lezen en dus niet weet welke documenten het zijn om u vervolgens over te maken. Op de vraag of u niet via uw oom - die wel zou kunnen lezen - aan de stukken aangaande uw broer kan geraken, stelt u plots dat uw tante die stukken misschien heeft weggegooid. Wanneer u tot slot wordt gevraagd welke stukken u had in verband met uw broer, kan u dit evenmin duidelijk aangeven (zie gehoorverslag CGVS p. 8). Wat de twee dreigbrieven betreffen die jullie ontvingen, verklaart u dat uw tante de eerste dreigbrief verscheurde en weggooid (zie gehoorverslag CGVS p. 8 en 22). Wat er met de tweede dreigbrief gebeurde kan u niet zeggen (zie gehoorverslag CGVS p. 23). Gezien u reeds in april 2011 een tweede asielaanvraag indiende in België en u reeds van bij aanvang werd gewezen op het belang van het voorleggen van bewijsstukken, kan toch van u worden verwacht dat u kan zeggen waar deze brief thans is, minstens kan verduidelijken waarom u deze niet kan voorleggen. Daarenboven verklaarde u dat uw oom na de eerste dreigbrief klacht ging indienen bij de politie, doch hiervan kan u evenmin een tastbaar begin van bewijs voorleggen. Tot slot kan u evenmin een concreet begin van bewijs voorleggen waaruit uw beweerde terugkeer naar Hay Arabi in februari 2011 blijkt. U legde weliswaar (een deel van) uw boardingpass voor, doch daaruit blijkt enkel dat u op 3 februari 2011 naar Suleymania (Noord-Irak) bent gereisd. Uw terugkeer naar Hay Arabi in Mosul, en de bedreigingen die u er kreeg in februari 2011 toont u op geen enkele manier aan.

Uit bovenstaande vaststellingen kan er in uw hoofde geenszins worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De vluchtelingenstatus kan u bijgevolg niet worden toegekend.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen betreffende uw beweerde verblijf tot januari 2010 in Mosul en uw beweerde terugkeer naar Mosul in februari 2011, is er geen duidelijkheid omtrent de plaats(en) waar u in de jaren voor uw komst naar België heeft verbleven en de eventuele verblijfsstatus(sen) die u daar mogelijks heeft. Door uw eigen toedoen maakt u het onmogelijk een correcte inschatting te maken van uw eventuele nood aan bescherming omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook de status van subsidiaire bescherming kan u bijgevolg niet worden toegekend.

De overige door u voorgelegde documenten zijn evenmin van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Het loutere feit dat uw Iraakse identiteitskaart en nationaliteitsbewijs in 2008 en 2009 in Mosul werden uitgereikt, toont geenszins aan dat u persoonlijk tot januari 2010 in Mosul heeft verbleven en er vervolgens in februari 2011 bent teruggekeerd. Bovendien kan hier nog worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt duidelijk blijkt dat de bewijswaarde van Iraakse identiteitsdocumenten gering temeer daar alle documenten in Irak tegen betaling verkrijgbaar

zijn. Uit het Engelstalig document blijkt enkel dat op uw naam een vlucht van Athene naar Suleymania werd geboekt, een feit dat op zich nergens wordt betwist. Het overige document betreft een in het Grieks opgesteld stuk dat u kreeg van de Griekse autoriteiten bij uw terugkeer naar Irak. Zoals reeds aangehaald wordt uw terugkeer naar Irak niet betwist. De stukken betreffende uw terugkeer naar Irak, tonen echter niet aan dat u ook effectief naar Mosul (Centraal-Irak) bent teruggekeerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsverplichting zoals vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker merkt op dat hij de tolk niet goed verstond en dat de helft van het interview in het Arabisch verliep. De bestreden beslissing is onvolledig en onjuist gemotiveerd. De commissaris-generaal laat valselijk uitschijnen dat verzoeker meent dat de Eufraat door Mosul stroomt, hoewel hij duidelijk heeft aangegeven dat het de Tigris is. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker de wijken Al Qirawan, Al Andalus en Baladiyat niet kent en dit zou vermeld zijn op pagina 13, 14 en 15 van het gehoorverslag, doch dit blijkt bij nazicht geenszins het geval nu deze vraag niet gesteld wordt. Verzoekers kennis inzake de bruggen over de Tigris is afdoende. Van een analfabeet kan men bezwaarlijk verwachten dat hij weet in welke volgorde ze gebouwd werden en welk nummer ze zouden hebben. Daarnaast is de redenering inzake verzoekers gebrekkige kennis over de val van Saddam Hoessein onzinnig wanneer men zich realiseert dat verzoeker toen amper 14 jaar oud was. Inzake de omstandigheden van de val van Mosul wordt in de bestreden beslissing tot tweemaal toe verwezen naar de "beschikbare informatie", zonder de exacte bron te specificeren. Het is voor verzoeker dan ook onmogelijk om zich op dit punt te verdedigen.

2.2.1. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing om verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren baseert. Zo stelde de commissaris-generaal vast dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij onafgebroken tot januari 2010 in Hay Arabi, Mosul, verbleef noch dat hij in februari 2011 naar Hay Arabi terugkeerde, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker in 2010 en 2011 in Hay Arabi gekend zou hebben. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op het feit dat (i) verzoeker zijn woonplaats niet weet te situeren in Irak; (ii) verzoekers kennis betreffende de stad Mosul sterk te wensen overlaat; (iii) verzoeker niet in staat is om op een overtuigende manier te vertellen over het moment van de val van het Baath-regime en over het post-Saddamtijdperk; (iv) verzoeker een gebrekkige kennis heeft omtrent de werkzaamheden van zijn broer in Irak en geen begin van bewijs van deze problemen kan voorleggen; (v) verzoeker niet in staat is een begin van bewijs voor te leggen aangaande zijn beweerde terugkeer naar Hay Arabi in februari 2011.

Waar verzoeker opmerkt dat hij de tolk niet goed verstond, niet alleen in het begin maar over de hele lijn, dient vastgesteld te worden dat deze stelling geen grondslag vindt in het administratief dossier. Verzoeker gaf in het begin van zijn gehoor te kennen dat hij de tolk niet verstond, maar kon dit niet verduidelijken. De tolk verklaarde daarentegen dat hij verzoeker volledig begreep (stuk 4, gehoorverslag CGVS 25/11/2011, 1). Verzoeker ging er vervolgens mee akkoord dat het gehoor met dezelfde tolk verder ging en dat hij het onmiddellijk moest aangeven als er problemen waren of als hij de tolk niet verstond. Verzoeker maakte voor de rest van het gehoor geen enkele opmerking aangaande de tolk en beantwoordde op het einde van het gehoor de vraag of hij alle vragen en de tolk goed begrepen had, bevestigend (stuk 4, gehoorverslag CGVS 25/11/2011, eindpagina). Ook verzoekers advocaat maakte geen opmerking over de tolk. De stelling dat verzoeker de tolk over de hele lijn niet goed verstond, kan dan ook niet worden bijgetreden. De Raad beaamt dat een deel van het gehoor in het Arabisch verliep. Verzoeker ging hier overigens uitdrukkelijk mee akkoord (stuk 4, gehoorverslag CGVS 25/11/2011, 16). De Raad ziet echter niet in hoe deze vaststelling de bestreden beslissing in positieve zin zou kunnen wijzigen nu verzoekers asielaanvraag geweigerd werd omdat verzoeker er niet in slaagt zijn verblijf in Hay Arabi, Mosul, tot januari 2011 noch zijn beweerde terugkeer naar Hay Arabi in februari 2011 aannemelijk te maken.

Verder dient opgemerkt te worden dat, waar verzoeker aanhaalt dat hij analfabeet is en nooit naar school ging waardoor hij een zeer beperkte kennis heeft, eveneens aangaande het moment van en de periode na de val van Saddam Hoessein, verzoeker dit reeds tijdens het gehoor meerdere malen aanhaalde en dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal hier rekening mee hield. Dit wordt op het einde van het gehoor overigens bevestigd door verzoekers advocaat (stuk 4, gehoorverslag CGVS 25/11/2011, eindpagina). Zelfs van een jeugdig persoon die geen enkele scholing heeft genoten, kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij kan antwoorden op elementaire vragen omtrent zijn directe leefomgeving en dagdagelijkse realiteit, hetgeen verzoeker *in casu* nalaat.

De opmerking dat de bestreden beslissing valselijk laat uitschijnen dat verzoeker denkt dat de Eufraat door Mosul stroomt terwijl het de Tigris is, is niet dienstig nu duidelijk uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens het gehoor gezegd heeft dat hij denkt dat de Eufraat door Mosul stroomt (stuk 4, gehoorverslag CGVS 25/11/2011, 16).

Voor zover verzoeker opmerkt dat uit het gehoorverslag pagina 13, 14 en 15 blijkt dat de vragen aangaande de wijken Al Qirawan, Al Andalus en Baladiyat niet gesteld werden, dient vastgesteld te worden dat er sprake is van een materiële vergissing nu deze vragen wel degelijk gesteld werden en dit terug te vinden is op pagina 16 van het gehoorverslag. Als dusdanig wordt er dan ook geen afbreuk gedaan aan de vaststelling dat verzoeker deze wijken niet kent.

Wat betreft de bewering dat verzoekers kennis aangaande de bruggen over de Tigris voldoende is en dat men bezwaarlijk van een analfabeet kan verwachten dat hij weet in welke volgorde deze gebouwd werden en welk nummer ze zouden hebben, dient vastgesteld te worden dat de commissaris-generaal terecht opmerkte dat het niet aannemelijk is dat verzoeker wel foutloos de namen van de vijf bruggen kan opsommen en eveneens welke plaatsen door deze bruggen verbonden worden, doch niet kan zeggen in welke volgorde de bruggen over de Tigris gelegen zijn en welk nummer aan welke brug werd toegekend. Verzoeker weet daarnaast evenmin welke brug het dichtst bij de wijk waar hij woonde ligt en of de bruggen voetgangersbruggen dan wel bruggen voor autoverkeer zijn. De commissaris-generaal concludeerde aldus terecht dat verzoekers beperkte kennis over de stad Mosul een ingestudeerde indruk geeft, minstens dat hij zich deze zaken herinnert omdat hij ooit in Mosul is geweest of er heeft gewoond maar de stad reeds geruime tijd verlaten heeft en elders woonde.

De opmerking dat, wanneer in de bestreden beslissing naar de beschikbare informatie verwezen wordt, de exacte bron niet vermeld wordt waardoor het voor verzoeker onmogelijk is zich dienaangaande te informeren en te verifiëren of de gegevens wel degelijk uit de beschikbare informatie te halen zijn, is niet bij machte afbreuk te doen aan de gedane vaststellingen nu er wel degelijk een kopie van de beschikbare informatie waarop de commissaris-generaal zijn beslissing gebaseerd heeft in het administratief dossier aanwezig is. Verzoeker was aldus in de mogelijkheid om deze bronnen na te gaan, doch heeft dit nagelaten.

Verzoeker beperkt zich voor het overige tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, tot het tegenspreken van de motieven van de bestreden beslissing en tot het uiten van blote beweringen. Hij laat echter na concrete elementen aan te halen die de gedane vaststellingen, die allen steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze werden uitgewerkt in de bestreden beslissing, kunnen weerleggen. Deze vaststellingen zijn pertinent en worden door de Raad overgenomen.

2.2.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, stelde de commissaris-generaal terecht vast dat verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk maakt een correcte inschatting te maken van een eventuele nood aan internationale bescherming omwille van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Zoals hoger vastgesteld slaagt verzoeker er niet in de gedane vaststellingen te weerleggen. Bijaldien kan aan verzoeker evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

2.2.3. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

2.3. Verzoeker kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER